

ling, hvorfor det foreslaas, at Lovforslagets Bestemmelser herom udgaar. Da de i Lovforslagets § 3 omtalte Personer i den almindelige Bevidsthed sidestilles med Tjenestemænd, maa det anses for uheldigt, om de ved den i Paragraffen omtalte Bestemmelse bliver stillet betydeligt bedre end Tjenestemænd, der er dømt til Afskedigelse ved Tjenestemandsdømstolen. Mindretallet foreslaar derfor, at Paragraffen udgaar.

Ved 2. Behandling erklærede *Robert Mikkelsen* (D. K.), at hans Parti vilde stemme for Dansk Samlings Ændringsforslag om Bortfald af § 3, men undlade at stemme om Ændringsforslaget angaaende de 2 Aar i Stedet for 2½ Aar. Ved Afstemningen forkastedes samtlige Ændringsforslag.

Mellem 2. og 3. Behandling drøftedes i Udvalget en af *Erik Appel* (V.) rejst Sag, men uden at disse Drøftelser resulterede i, at der stilledes Ændringsforslag.

Ved 3. Behandling erklærede *Paul Holt*, at hans Parti vilde afholde sig fra at stemme, navnlig som Følge af at § 3 ikke var blevet fjernet.

Christmas Møller (K. F.) betegnede Lovforslagets Gennemførelse som et Fremskridt, men han var „af den Opfattelse, at det bliver nødvendigt baade af menneskelige og samfundsmæssige Grunde at komme tilbage til Spørgsmaalet, og at man for alle, undtagen for de egentlige Forbrydere, maa drøfte og gennemføre en virkelig, en egentlig Amnesti, ogsaa for derigennem at afvæge det nye Opgør, som jeg tror ellers vil komme fra dem, der mener at have Krav paa Oprensning. Jeg haaber derfor, at Rigsdagen snart vil vende tilbage til hele Spørgsmaalet“.

Lovforslaget vedtoges med 109 Stemmer mod 15 (D. K.). 3 Medlemmer (D. S.) stemte hverken for eller imod.

Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Landstinget* slog *Ingeborg Refslund Thomsen* (R. V.) — efter at Ordførerne havde talt — stærkt til Lyd for, at Lovgivningen blev yderligere lempet til Fordel for forskellige Grupper af domfældte, navnlig med Hensik paa Forholdene i Sønderjylland.

Ogsaa i Landstinget henvistes Lovforslaget til Behandling i et Udvalg. Af Betænkningen fremgaar, at efter at det viste sig, at de af Socialdemokratiet i Folketinget stillede 2 Ændringsforslag ikke fandt Tilslutning fra anden Side, drøftede man navnlig Muligheden af at blive enig om et fra socialdemokratisk Side stillet Ændringsforslag. En saadan Enighed kunde imidlertid ikke opnaas, hvorfor et Flertal inden for Udvalget indstillede Lovforslaget til Vedtagelse i uændret Skikkelse.

Det nævnte Ændringsforslag, der ikke førtes frem til Afstemning i Tinget, gik ud paa, at der til § 5 skulde føjes følgende nye Bestemmelse (som 2. Punktum): „Den, der ved sit